

1. ผลการตรวจรอบประจำเดือน

สังเกตเมื่อยที่นำมาศึกษาเป็นสิ่งที่มียรอบประจำเดือนแน่นอน และมีค่าเฉลี่ยของรอบประจำเดือนเป็น 31 ± 1 วัน (26-37 วัน) ดังตารางที่ 2

2. ผลการตรวจหา mCG ในปัสสาวะและระยะเวลาการตั้งครรภ์

mCG สามารถตรวจพบได้ตั้งแต่วันที่ 17-28 ของการตั้งครรภ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันที่ 21-23 ของการตั้งครรภ์สามารถตรวจพบในสัตว์ทุกตัว ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาการตั้งครรภ์เท่ากับ 166 ± 2 วัน (160-172 วัน) ดังตารางที่ 3. แผนภาพที่ 4

3. การวัดมาตรฐานเรติโออิมมูโนแอสเสย์ของ rE_1 ในปัสสาวะ

ความเฉพาะเจาะจง (specificity) ของ อิเล็กโตรนแอนติบอดี เค 4/3676 ทดสอบโดยการหา cross-reaction กับแอนติบอดีต่างๆ ได้ผล 100 เปอร์เซ็นต์กับ อิเล็กโตรน 0.45 เปอร์เซ็นต์ กับอีตราไดออกและน้อยกว่า 0.01 เปอร์เซ็นต์กับ แอนติบอดีอื่นๆ ดังผลในตารางที่ 7 ในภาคผนวก

ความแม่นยำ (accuracy) ตรวจวัดอิเล็กโตรนที่ทราบค่าในปัสสาวะที่มี อิเล็กโตรนน้อยๆ โดยเติม อิเล็กโตรนมาตรฐาน 500 พิโคกรัม/มิลลิลิตร และ 1000 พิโคกรัม/มิลลิลิตร ได้ค่าเป็น 75.56% ($n = 12$) และ 87.68% ($n = 12$) ตามลำดับ

ความเที่ยงตรง (precision) แปรผลในรูปของ coefficient of variation (CV) โดยมีค่า intraassay เท่ากับ 4.80% และ 6.32% มี interassay เป็น 10.30% และ 12.78%

กราฟมาตรฐานฮิสโตแกรม ประกอบด้วยค่ามาตรฐานต่างๆ 11 ค่า คือ 0.625, 1.25, 2.5, 5, 10, 25, 50, 100, 250, 500, และ 1000 พิโคกรัม/0.25 มิลลิเมตร มีความไว (sensitivity) ในการวัดสูงที่สุดอยู่ระหว่าง 2.5-24 พิโคกรัม/มิลลิเมตร

4. ผลการวิเคราะห์หาระดับ E_1 ทั้งหมดในปัสสาวะ

ค่า E_1 ทั้งหมดของสิงเบอร์ 23, 60, 67, 93, 95, 98 แสดงในกราฟที่ 2, 3, 4. ตามลำดับ ในระยะที่มีการฝังตัวของบลาล์โตซิสและสร้างรกใหม่ ๆ ระดับ E_1 ในสิงทุกตัวต่ำกว่า 10 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง ในระยะที่ตรวจพบ mCG ระดับ E_1 ทั้งหมดของสิงเบอร์ 23, 93, 95, 98 เพิ่มขึ้นเกินกว่า 10 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง สิงเบอร์ 98 ระดับ E_1 ทั้งหมดสูงถึง 33.72 และ 51.20 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมงในวันที่ 19 และ 20 ของการตั้งครรภ์ เบอร์ 23 ระดับ E_1 สูงถึง 87.45 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมงในวันที่ 31 ของการตั้งครรภ์ เบอร์ 93 วันที่ 34ของการตั้งครรภ์ระดับ E_1 สูงถึง 92.53 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง สำหรับสิงเบอร์ 60 และ 67 พบว่า ระดับ E_1 ทั้งหมดต่ำกว่า 10 ไมโครกรัมตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงช่วงกลางของการตั้งครรภ์ หลังจากตรวจพบ mCG แล้วประมาณ 10 วัน ระดับ E_1 ทั้งหมดในสิงทุกตัวอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 10 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง

ในช่วงกลางของการตั้งครรภ์ ตั้งแต่วันที่ 85 ของการตั้งครรภ์ ระดับ E_1 ทั้งหมดในสิงทุกตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก บางตัวเช่น เบอร์ 93 วันที่ 89 และ 90 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 77.42 และ 86.73 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมงตามลำดับ เบอร์ 95 วันที่ 86 และ 94 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 28.6 และ 88.7 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมงตามลำดับ เบอร์ 67 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 238.90 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง ในวันที่ 96 ของการตั้งครรภ์ ช่วงท้ายของการตั้งครรภ์ตั้งแต่วันที่ 140 จนถึงคลอด ระดับ E_1 ทั้งหมดในสิงทุกตัวอยู่ในระดับที่สูง เบอร์ 23 วันที่ 149 และ 152 ระดับ E_1 ทั้งหมดเท่ากับ 68.90 และ 44.11 ไมโครกรัม/ 24 ชั่วโมง ตามลำดับ เบอร์ 60 วันที่ 146 และ 155 ระดับ E_1 เท่ากับ 94.52 และ 45.11 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมงตามลำดับ เบอร์ 67 วันที่ 149 และ 150 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 305.30 และ 93.53 ไมโครกรัมต่อ 24 ชั่วโมงตามลำดับ

เบอร์ 95 วันที 138, 147, 150 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 97.1, 81.81 และ 80.77 ไมโครกรัม/ 24 ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อสังเกตดอกหรือแห้ง และเอาดอกออก พบว่าระดับ E_1 ทั้งหมดลดลงอย่างชัดเจนและมีบ่งชี้ทางสถิติ เช่น เบอร์ 60 วัน L_2 , L_4 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 12.79 และ 4.32 ไมโครกรัม/24 ชั่วโมง เบอร์ 98 วัน L_1 , L_3 , L_6 ระดับ E_1 ทั้งหมดเป็น 2.88, 2.00 และ 2.3 ไมโครกรัม/ 24 ชั่วโมง ตามลำดับ เป็นต้น

4. ผลการวิเคราะห์หาระดับ E_1 อีลระในปลีสำมะ

ระดับ E_1 อีลระโดยทั่วไปแล้วมีปริมาณค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับ E_1 ทั้งหมด ระดับ E_1 อีลระแสดงในกราฟที่ 5 E_1 อีลระในแต่ละวันมีอัตราส่วนไม่แน่นอนเมื่อเทียบกับ E_1 ทั้งหมด คือ มีตั้งแต่ไม่น้อยกว่า 1% จนถึง 60-70% แต่ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-20% ของ E_1 ทั้งหมด รูปแบบของ E_1 อีลระมีลักษณะคล้ายคลึงกับ E_1 ทั้งหมดโดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงแรกของการตั้งครรภ์ และเพิ่มขึ้นมากในช่วงกลาง และช่วงท้ายของการตั้งครรภ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เบอร์	รอบประจำเดือน	รอบประจำเดือน	รอบประจำเดือน	วันที่ตรวจพบ สเปิร์ม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3 วันสืบผสม	
23	32	27	D ₁₂	D ₁₂
60	26	27	D ₁₂	D ₁₂
67	33	29	D ₁₃	D ₁₄
93	28	28	D ₁₃	D ₁₄
95	33	30	D ₁₃	D ₁₃
98	35	36	D ₁₄	D ₁₅
69	28	28	D ₁₃	D ₁₃
91	36	37	D ₁₄	D ₁₅

D = วันของรอบประจำเดือน

ตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจรอบประจำเดือนของลิงหางยาวจำนวน 8 ตัว

เบอร์	วันที่ตรวจพบวันแรก	วันที่ตรวจพบวันสุดท้าย	รวมวันที่ตรวจพบ	ระยะเวลาการตั้งครรภ์
23	P ₁₉	P ₂₃	5	แท้ง P ₁₅₅ *
60	P ₁₇	P ₂₄	8	166
67	P ₁₇	P ₂₅	9	169
93	P ₂₁	P ₂₇	7	164
95	P ₁₉	P ₂₆	8	172
98	P ₂₁	P ₂₃	3	160
69	P ₁₉	P ₂₄	6	แท้ง**
91	P ₂₀	P ₂₃	4	แท้ง**
		ค่าเฉลี่ย ± S.E.	6.25 ± 0.75	166.2 ± 2.06

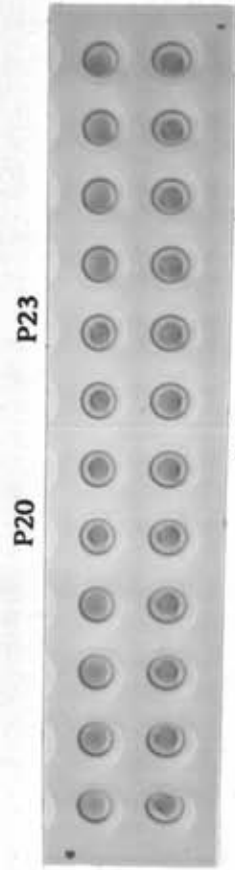
P = วันที่ตั้งครรภ์

* = เกิดจาก stress ระหว่างเจาะเลือดขณะตั้งครรภ์

** = เกิด Spontaneous abortion

ตารางที่ 3 แสดงผลการตรวจพบ mCG ในปัสสาวะและระยะเวลาการตั้งครรภ์ของลิงหางยาว จำนวน

8 ตัว

#91

P27

P21

#93

P19

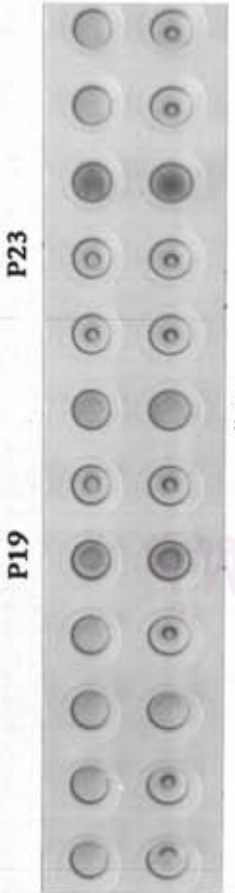
P26

#95

P21

P23

#98

#23

P24

P17

#60

P17

P25

#67

P19

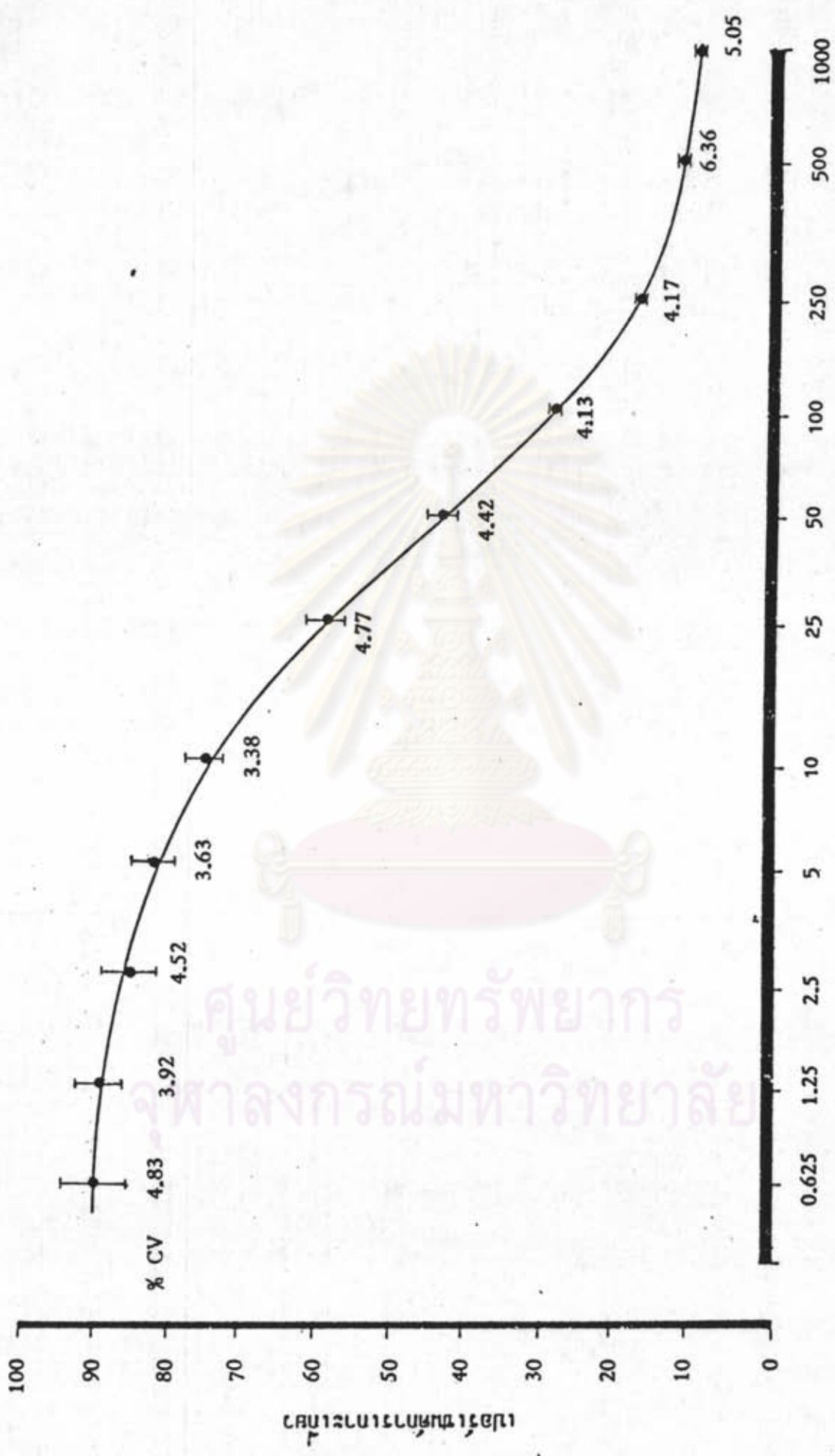
P24

#69

P = วันทดลอง

แผ่นภาพที่ 4 แสดงผลการตรวจรังสีทางยาวโทมวี HIA

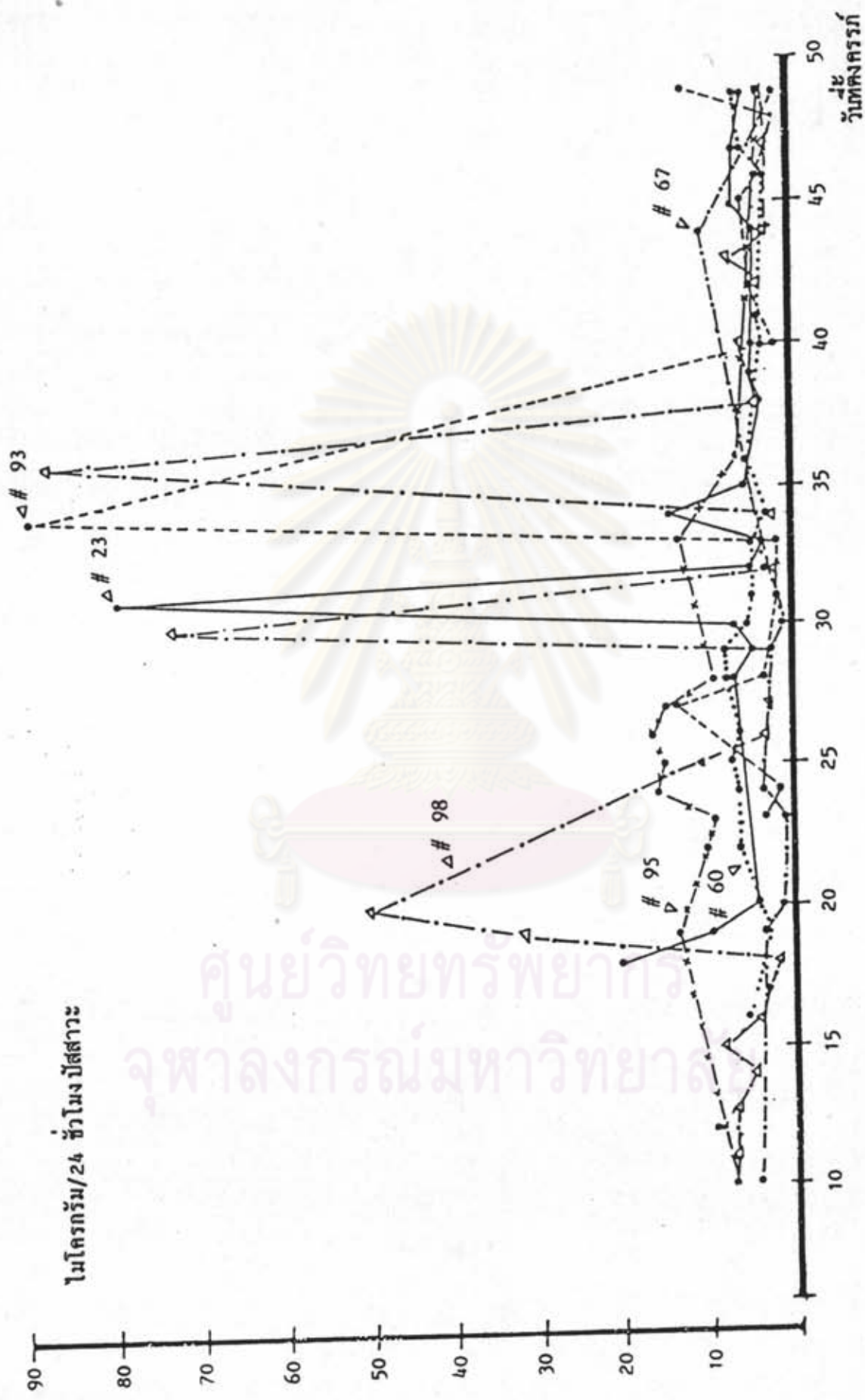

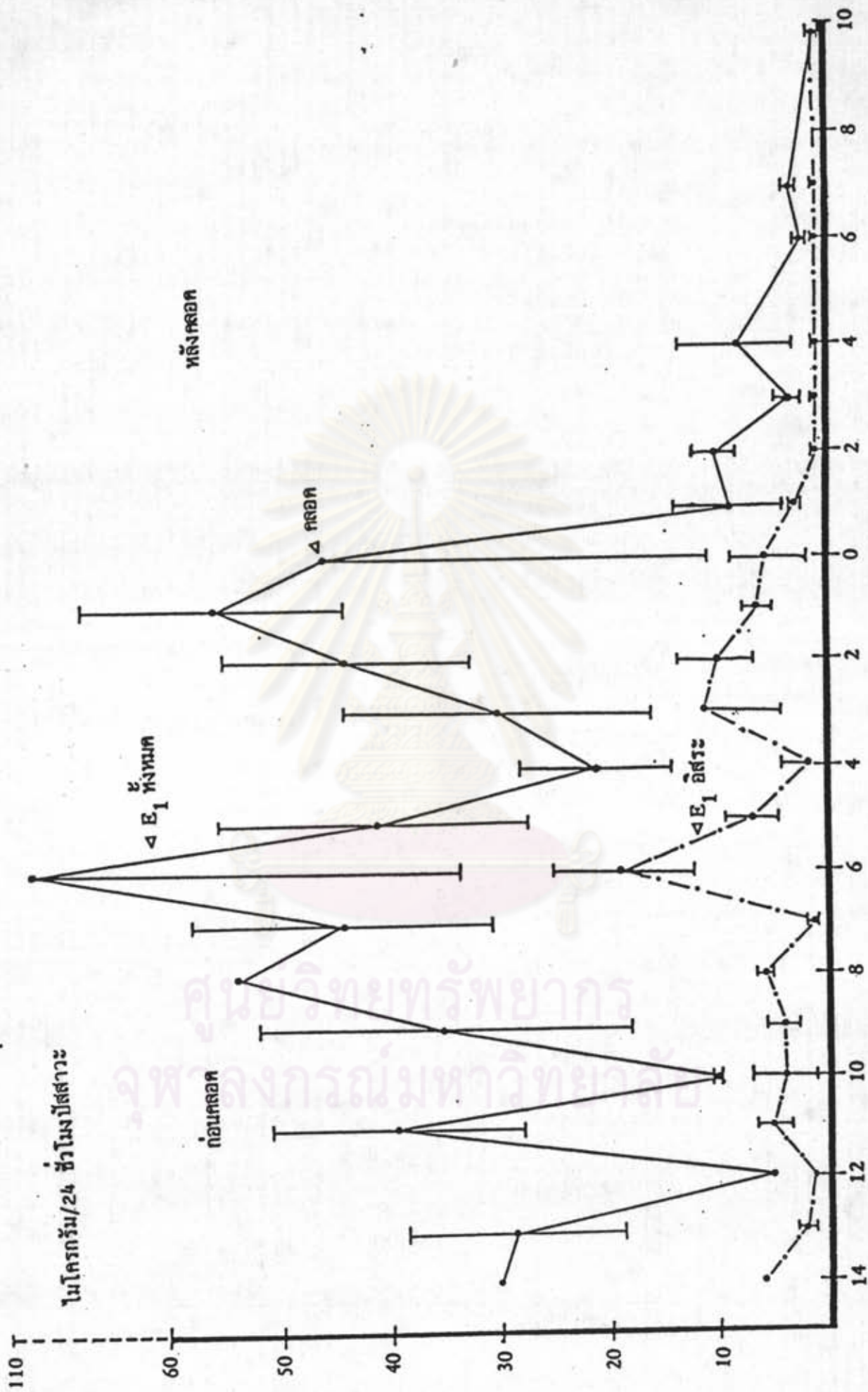
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฟิโตรีกรม/0.25 มิลลิตร

กราฟที่ 1 แสดงกราฟพหุคูณอัตราปุ๋ยด้วยค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้จากค่าเฉลี่ยของ กราฟพหุคูณ 7 ครั้ง

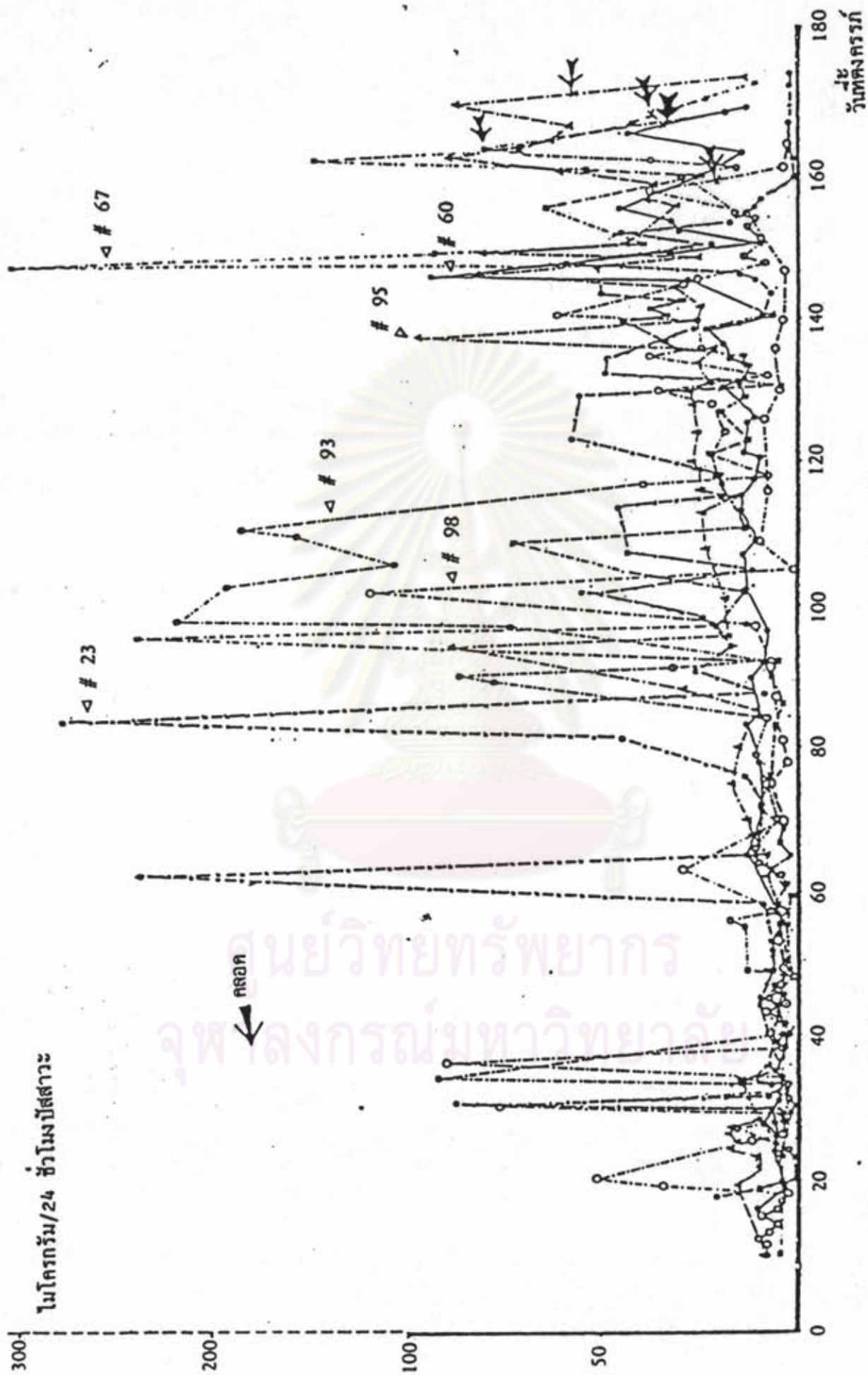

กราฟที่ 2 แสดงระดับ E_1 พงหนของถึงทางยาวทศกรรภ จำนวน 6 คิว คึงแต่วันที่ 10ถึง วันที่ 50

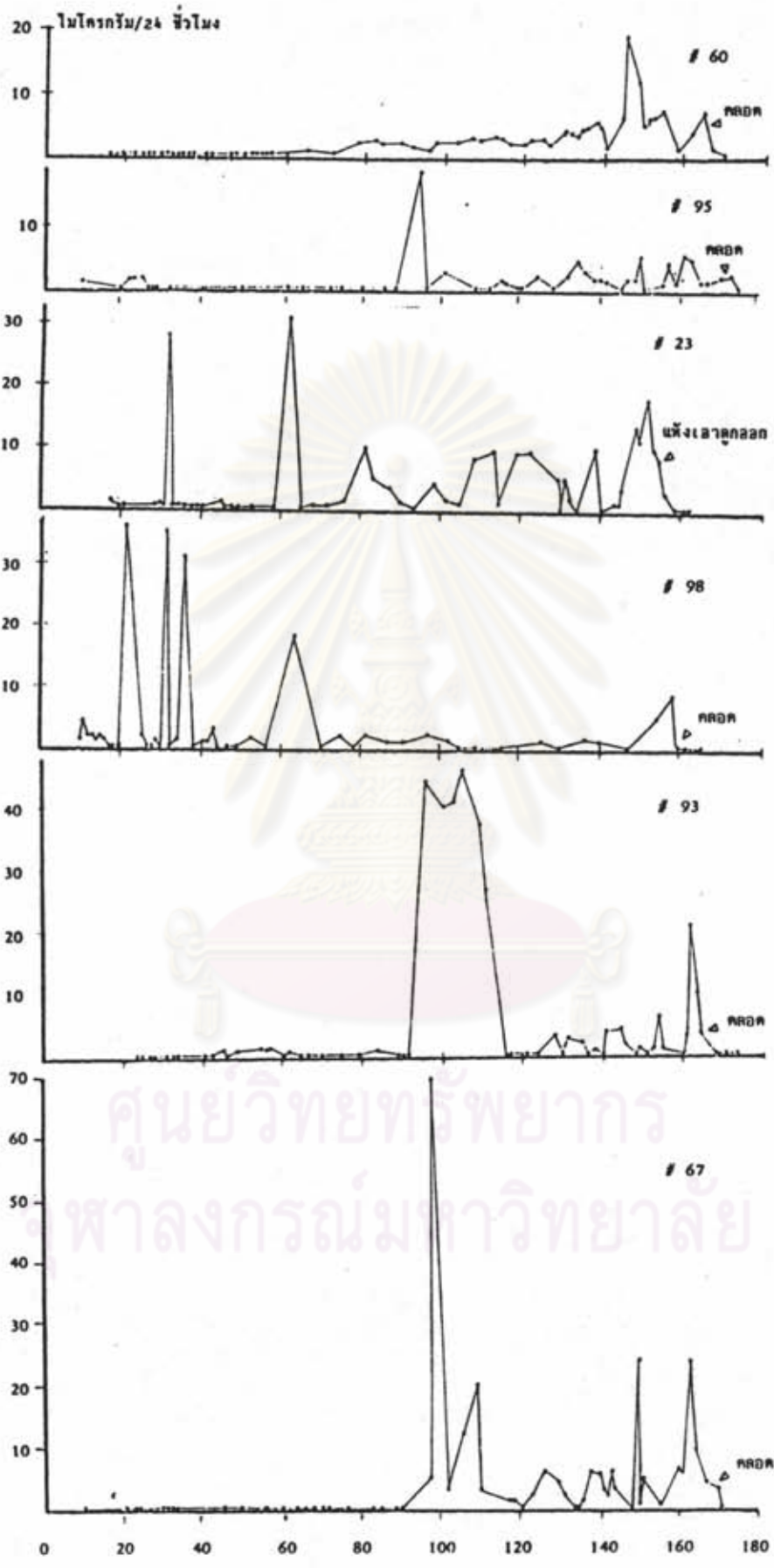

กราฟที่ 3 แสดงระดับของ E_1 ทั้งหมดและ E_1 อีต๊ะของสิ่งมีชีวิตอายุ 6 ชั่วโมง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 4 แสดงระดับ E_1 ทั้งหมดของถึงทางยาวจำนวน 6 ค้างแค่วันทดลองถึงครดก

กราฟที่ 5 แสดงระดับ E₁ อีสารของสิ่งทางยาวเบอร์ 60 95 23 98 93 67 ตั้งแต่เริ่มตั้งจนถึงครบ